

نیرو هائی که با مقاومت مسلحانه در کوبانی افشاء شدند !

علیرغم سلطه بلامنازع بورژوازی امپریالیستی بر رسانه های جهان، این روز ها رسانه ای نیست که خبری از مقاومت مردمی در کوبانی و یا گزارشاتی که حاکی از همبستگی عمومی با این مقاومت می باشد را انتشار نداده باشد. به خصوص با توجه به نقش برجسته زنان در مقاومت مسلحانه کوبانی، آذین این رسانه ها عکس هائی از زنان مسلحی است که برخی از آن ها مسئولیت رهبری این مقاومت را بر دوش می کشند. واضح است که با توجه به حمایت های بی شائبه امپریالیسم و مزدورانش در منطقه از داعش، رسانه های مزبور اخبار و گزارشات مربوط به مقاومت مردمی کوبانی را با تفسیر های انحرافی و مودیانه خود انعکاس می دهند. با این حال این به واقع مقاومت پیگیرانه مردم کوبانی در مقابل تروریست های اسلام گرای داعش است که سانسور کامل رسانه های امپریالیستی را شکسته است. اما مبارزه و مقاومت مردم دلیر کوبانی در عین حال به طور برجسته افشاگر دو روئی ها و فریبکاری های قدرت های امپریالیستی و مزدوران شان در منطقه نیز شده است.

امپریالیسم آمریکا که پس از حمله داعش به موصل و پیشروی های اولیه، به کمترین اقدامی علیه آن دست نزد و حتی برای تقویت و اطمینان خاطر دادن به تروریست های داعش، رسماً هم اعلام کرد که "فعلاً" کاری به کار داعش ندارد، بعد در تبلیغاتش داعش را "تهدیدی بزرگ" برای نه تنها خود بلکه امنیت جهان اعلام نمود و با این عنوان و به بهانه نابودی داعش حملات هوائی به عراق و سوریه را سازمان داد. آمریکا با پیگیری نقشه های جنگی خود در منطقه می خواست خود را در مقابل هیولای داعش، فرشته ای جلوه دهد که به نجات مردم آمده است. اما مبارزه دلیرانه مردم کوبانی در مقابل داعش، افشاگر چهره ریاکار امپریالیسم آمریکا گشته است. اگر هدف آمریکا از سازماندهی حملات هوائی به عراق و سوریه واقعاً مقابله با داعش است چرا در شرایطی که مردم رزمنده کوبانی با چنگ و دندان علیه داعش می جنگند و در شرایطی که این مقاومت مسلحانه مردمی آن چنان افکار عمومی را به خود جلب کرده و الهام بخش همه آزادیخواهان جهان گشته که روزی نیست که در این جا و آن جا مردم در حمایت از این مقاومت با شعار "کوبانی تنها نیست" به خیابان ها نریزند و علیه داعش فریاد نزنند، به هیچ اقدامی علیه داعش دست نمی زند؟ امپریالیسم آمریکا که داعش به دست خود وی به وجود آمده است برای این انفعال و نظاره گری خود عذر و بهانه می تراشد و در مقابل افکار عمومی مجبور شده است با رسوائی تمام از زبان جان کیری وزیر خارجه خود اعلام کند که : جلوگیری از افتادن "عین العرب (کوبانی) به دست داعش از اهداف استراتژیک آمریکا نبوده" و نیست! برآستی که مسخره تر از این ممکن نیست. در شرایطی که اینان چنین جلوه می دهند که مخالف داعش بوده و به قول رئیس جمهور آمریکا "برای جهانی عاری از داعش" ائتلاف جهانی تشکیل داده اند، در شرایطی که امپریالیسم آمریکا هر روز با تکبر خاصی از نقش رهبری خود در این ائتلاف دم می زند و رئیس جمهورش کار را به آن جا رساند که با روحیه تمام ادعا نمود که "مردم جهان برای رهبری به ما چشم دوخته اند و ما از بر عهده گرفتن چنین مسئولیتی استقبال می کنیم" حال به صرافت این افتاده که اعلام کند حمایت از مردم کوبانی که در محاصره داعشیان قرار دارند جزء اهداف استراتژیک و اولویت هایش نمی باشد! مفهوم واقعی این سخن نیز چیزی جز اطمینان خاطر دادن به داعش و تشویق آن برای تداوم جنایاتش در منطقه چیز دیگری نیست.

آن هائی که مدت هاست جهت ناامن کردن منطقه از داعش، هیولا می ساختند تاخود امکان یابند در لباس فرشته نجات وارد میدان شوند حالا که مردمی با چنگ و دندان در مقابل این تروریست های ریش رها کرده بپا خاسته و تا پای جان ایستادگی می کنند، خودشان را عملاً کنار می کشند تا داعشیان با خیال راحت - و در صورت توان - مردم کوبانی را قتل عام کرده و مقاومت آنان را نابود سازند. این واقعیت یک بار دیگر به جهانیان نشان می دهد که تبلیغات چنین قدرت هائی دروغی بیش نیست و حقیقت آن است که آن ها برای سرکوب

همین مردم بپاخاسته سگانی چون داعش را تربیت کرده و باد در جثه نحیف شان دمیده اند. برآستی اگر داعش دشمن واقعی امپریالیسم آمریکا بود و نه کارتی که آمریکا با بازی با آن قرار است منطقه را به آتش بکشد و شرایط را برای سروری بر جهان تسهیل نماید، آن گاه دولت آمریکا برای جنگ با او نیازی به تشکیل ائتلافی با نزدیک به 60 قدرت نداشت. آن هم ائتلافی که دولت هائی مثل عربستان و قطر و... و به نوعی ترکیه یعنی مجریان اصلی قدرت گیری داعش از اجزای آن می باشند. در حقیقت این نه ائتلاف بلکه مضحکه است. این به یک ارکستر مضحکی شباهت دارد تا ائتلافی برای جنگ، و البته رهبری چنین ارکستر مضحکی هم حقا و الزاما باید آمریکا باشد که افسرانش نیرو های داعش را در اردوگاه هائی در ترکیه، اردن و پاکستان آموزش داده و برای پیشبرد نقشه های جنگی آمریکا به منطقه فرستاده اند.

مقاومت مسلحانه مردمی در کوبانی نه تنها امپریالیست ها بلکه همه مزدوران شان در منطقه را نیز رسوا ساخته است. دولت ترکیه که بارها علیرغم رو شدن شواهد آشکاری مبنی بر گذاشتن امکانات مختلف در اختیار داعش، ارتباط خود با داعش را بیشرمانه با توسل به دروغ انکار می کرد (و هنوز هم به طور رسمی چنین می کند)، حال با مقاومت رزمندگان دلیر کوبانی و در شرایطی که افکار عمومی جهان علیه داعش بسیج شده است مردم خود که در همبستگی با کوبانی و اعتراض به حمایت این دولت از داعش به خیابان آمده اند را به رگبار بست و حداقل 35 معترض را در جریان این سرکوبگری وحشیانه به قتل رساند. بعد مقامات این دولت، کار را به جانی رساندند که با رسوائی تمام برای مبارزین کوبانی شرط گذاشته اند که اگر کمک لوجستیک ما را می خواهید، باید به ارتش آزادیبخش سوریه بپیوندید و تحت رهبری این جریان، که کسی در دست ساخت آمریکا بودن آن شکی ندارد، در آئید! یعنی عملا سرباز امپریالیست ها و مزدوران شان شوید! این شرط بیشرمانه در شرایطی اعلام می شود که بنا به گزارش خبرگزاری ها، بیمارستان های ترکیه محل مداوای مجروحان داعش گشته اند. هم چنین، عکس های تانک های این کشور با پرچم داعش به مطبوعات راه یافته، و خلاصه کسی نیست که در حمایت آشکار دولت ترکیه از داعش، شکی به خود راه دهد. حتی کار رسوائی دولت ترکیه به آن جا رسیده که در بستر تضاد های درونی طبقه حاکمه در این کشور "بولنت ترحان" نایب رئیس حزب جمهوری خلق ترکیه رسماً و در مقابل خبرنگاران اعلام می کند که "حزب خلق" اسناد دست داشتن دولت "حزب عدالت و توسعه" در حمایت از گروه داعش را در اختیار دارد! البته این افشاگری ها در شرایطی رخ می دهد که درج عکس های یادگاری سربازان ارتش ترکیه با تروریست های داعش در شبکه های اجتماعی (مانند تویتر) آن هم دقیقا در لحظه ای که در نزدیکی آن ها داعش برای حمله به کوبانی در حال سازماندهی است جانی برای انکار باقی نگذاشته است. شاید به همین دلیل هم هست که رجب طیب اردوغان رئیس جمهور ترکیه چند روز پیش گفت: "کوبانی چه ربطی به ترکیه دارد" و برخی از مقامات دولت ترکیه هم جنگ کوبانی را دعوای دو نیروی تروریست قلمداد کردند. آیا با توجه به چنین فاکت هائی وقتی دولت ترکیه از رزمندگان کوبانی می خواهد که به "ارتش آزادیبخش سوریه" بپیوندند، این را به خاطر تقویت جبهه جنگ علیه داعش مطرح می کند و یا به خاطر ضدیت با مقاومت مردم علیه داعش و تقویت آن جریان تروریستی؟

یکی دیگر از نیرو هائی که مقاومت مسلحانه مردمی در کوبانی رسوائیش را هر چه بیشتر در مقابل چشم جهانیان قرار داد دولت "اقلیم خودمختار کُردستان عراق" بود که علی الاصول باید به کُردهای کوبانی کمک می کرد و با توجه به درگیری هایش با داعش خیلی ها انتظار داشتند که برادران خود را در آن سوی مرز تنها نگذارد. اما دارو دسته بارزانی نه تنها مردم کوبانی را تنها گذاشتند بلکه در کمک رسانی به آن ها هم اخلاص ایجاد کردند. بارزانی که در تبلیغاتش داعش را "گروه تروریستی بسیار وحشی" خطاب می کند و مدعی است که در حال جنگ با این نیروی تروریستی می باشد به جای حمایت همه جانبه از کُردهای سوریه، به این راضی شد که صرفاً اعلام کند که: "ما در مرزهای اقلیم کُردستان در کمین داعش ایستاده ایم تا اینکه امنیت و ثبات به

منطقه بازگردد!" البته این دارو دسته پیش از این نیز با وجود در اختیار داشتن نیروی نظامی و تجهیزات نظامی کافی از هر گونه مبارزه با داعش به هنگام حمله به مردم بی دفاع کُرد ایزدی در شنگال و سنجار سر باز زد، چرا که دولت اقلیم خودمختار کُردستان عراق، تنها در آن جانی دست به عمل می زند که سیاست های اربابش آن را ایجاب نماید و در مقطع مورد بحث امپریالیسم آمریکا می خواست با نشان دادن شدت وحشیگری داعش، آن را به مثابه هیولائی گویا برخاسته از اعصار گذشته به مردم جهان معرفی کند. در نتیجه دولت اقلیم به رهبری بارزانی اجازه داد که داعش بر سر کُردهای ایزدی همان بیاورد که هنوز از چشم بازماندگان ، خونابه جاریست.

دولت اقلیم امروز در حالی که برای عدم کمک به مقاومت مردمی کوبانی بهانه می آورد و مطرح می کند که گویا در انتظار بازگشت امنیت نشسته است، در عین حال برای فریب مردم کُردستان، گاه ادعاهای دیگری کرده و فراموش نمی کند که از زبان نیچپروان بارزانی نخست وزیر حکومت خود اعلام کند که: "هم به لحاظ انسانی و هم به لحاظ کمک تسلیحاتی آن چه را در توان داشته اند برای کوبانی ارسال کرده" اند و این سخنان ریاکارانه در شرایطی زده می شود که اولاً سخنگوی رسمی "حکومت کانتون کوبانی" ، محمود بشار، در شهر محاصره شده کوبانی به خبرنگاران گفت: "تا کنون هیچگونه کمکی نه از مراجع بین المللی و یا منطقه ای برای ما ارسال نشده است" و اضافه کرد که این در حالی می باشد که "شهر از کمبودهای اصلی معیشتی، در رنج است، در شهر برق و آب قطع شده و امکانات داروئی نیز از میان رفته" وی تاکید نمود که: "هیچ گونه کمکی نه از نظر نظامی و یا انسانی بدست ما نرسیده است". ریاکارانه بودن سخنان نخست وزیر دولت اقلیم را نه تنها این گزارش بلکه سخنان صریح برخی دیگر از مقامات اقلیم نیز تأیید می کنند. از جمله فلاح مصطفی مسئول روابط خارجی حکومت اقلیم در گفتگو با رادیو عراق آزاد با توسل به سفسطه ای آشکار مدعی گردید که چون در جبهه‌ای به طول بیش از هزار کیلومتر با دولت اسلامی یا همان داعش می‌جنگد و هم زمان میزبان بیش از یک و نیم میلیون آواره از سوریه و دیگر استان های عراق است، این عوامل در کنار موقعیت جغرافیایی شهر کوبانی موجب شده است تا "اقلیم خودمختار کُردستان عراق نتواند نیروی کمکی برای جنگ با داعش به کوبانی بفرستد." البته از دارو دسته سرسپرده ای که جهت گیری حرکت خود را بر مبنای سیاست های آمریکا تعیین کرده است جز این هم نمی شد انتظار داشت. اما آن چه امروز این واقعیت را با آشکاری هر چه بیشتری در مقابل مردم دلیر کُرد و همه نیروهای مردمی در منطقه قرار داد، مقاومت مردم سلحشور کوبانی در مقابل داعش، این سگ زنجیری جدید امپریالیسم آمریکا می باشد. دولت اقلیم بارزانی نه تنها به دلیل ماهیت ضد مردمی خود قادر نیست از مبارزه و مقاومت مردم کُرد کوبانی در مقابل دشمنان نه فقط مردم کُردستان بلکه مردم سراسر خاورمیانه درس بگیرد ، بلکه در تداوم سیاست های نوکر منشانه خود می کوشد راه دخالت نیروهای زمینی ائتلاف به رهبری آمریکا را تسهیل نماید. به همین منظور مسئول روابط خارجی حکومت شان اخیراً عاجزانه مطرح کرده است که: "برای از بین بردن نیروهای داعش به گسیل نیروی زمینی از سوی ائتلاف بین المللی نیاز است". در شرایطی که چشم جهانیان به مقاومت مردمی در کوبانی دوخته شده و این مقاومت الهام بخش همه آزادیخواهان گشته است، این دار و دسته رسوا با ادعای ایستادن در "مرزهای اقلیم کُردستان" و ادعای دفاع از مردم کُرد، به جای کمک به این مردم ستمدیده، فراخوان ضرورت ورود نیرو های زمینی آمریکا را داده و نشان می دهند که سیاست های شان تا چه حد با سیاست های ضد خلقی و جنایتکارانه امپریالیسم آمریکا گره خورده است. البته مواضع رسوای رهبران اقلیم در عدم حمایت از مقاومت مسلحانه مردم کوبانی در شرایطی ست که توده های ستمدیده کُردستان با اعتراضات خود نسبت به این سیاست در هر فرصتی در گردهمایی های خود ، رهبران احزاب حاکم در اقلیم را محکوم و بیزاری خود نسبت به آن ها را نشان داده اند.

در این جا می توان در ردیف نیروهائی که مبارزه و مقاومت کوبانی باعث افشای چهره آن ها گردید ، لیستی از مرتجعین را عنوان کرد ولی برای جلوگیری از طول کلام تنها ضمن نام بردن از عربستان و قطر که بدون کمک

های مالی آن‌ها داعش هم وجود نداشت ولی حال از نیروهای ائتلاف علیه داعش به شمار می‌روند، و از جمهوری اسلامی که در حالی که ادعای ضدیت با داعش را دارد ولی شرکت‌کنندگان در تظاهرات مردمی در تهران و در شهرهای گُردستان در حمایت از مردم کوبانی را آماج حملات خود قرار می‌دهد، لازم است به طور اشاره وار به موضع و برخورد دولت و ارتش عراق برخورد نمود.

دولت و ارتش عراق یکی دیگر از نیروهائی است که با مقاومت مردمی در کوبانی طشت رسوائی اش از بام به زمین افتاد. همه میدانند که ارتش عراق در مقابل حمله داعش به موصل پا به فرار گذاشت و این شهر بزرگ یک روزه سقوط نمود. در حالی که کوبانی بدون این که به سلاح‌های پیشرفته مجهز باشد و بدون هر گونه کمی از خارج هنوز هم علیه داعش که ده‌ها بار بیشتر از زمان حمله به موصل از قدرت و سلاح‌های مدرن آمریکائی برخوردار است، قهرمانانه می‌جنگد و مقاومت می‌کند. بنابراین، این سؤال با برجستگی هر چه بیشتری برای مردم جهان مطرح می‌شود که به راستی چرا ارتش عراق با آن همه تجهیزات جنگی آمریکائی و مستشاران آمریکائی در مقابل یورش یک گروه تروریستی پا به فرار گذاشت در حالی که کوبانی هم چنان در حال مقاومت می‌باشد؟! تعمق روی این سؤال واقعیت امر را که جز بیانگر وابستگی ارتش و دولت عراق به آمریکا نیست را به طور هر چه آشکارتری در مقابل دید همگان قرار داده و نشان می‌دهد که فضاحتی که ارتش عراق در موصل در مقابل داعش از خود نشان داد به این خاطر بود که از طرف اربابش آمریکا دستور گرفته بود که اسلحه به زمین گذاشته و پا به فرار بگذارد.

پایان بخش این مطلب به بیم‌ها و امیدهای مقاومت مسلحانه در کوبانی اختصاص دارد؛ و نکته مهم و اساسی در این رابطه آن است که تاثیرات غیر قابل انکار این مقاومت در افکار جهانیان باعث شده که دشمنان مردم جهت نفوذ در آن دندان تیز کنند. هم امروز رسانه‌های غربی می‌کوشند نتایج مقاومت دلاورانه مردم کوبانی را به حساب "حملات هوائی" آمریکا و متحدینش که با تاخیر چند هفته‌ای تازه شروع شده است، بگذارند، و یا حتی شروع به تبلیغ این ایده نادرست و غیر واقعی کرده‌اند که گویا گُردها در منطقه طرفدار آمریکا بوده و هستند. و مهم‌تر از این، آمریکائی‌ها شروع به تماس و مذاکره با برخی از نیروهای سیاسی در کوبانی کرده‌اند که نتیجه این تماس‌ها هنوز علنی نگشته است. بنابراین لازم و ضروری است بر این واقعیت تأکید نمود که جدا از اینکه سیر رویدادها در کوبانی و منطقه چه سمتی به خود بگیرد، مبارزه قهرمانانه مردم رزمنده کوبانی چهره امپریالیسم آمریکا و مزدوران ریز و درشت آن را افشاء و پرده از ریاکاری‌های آن‌ها برداشته است. این مقاومت تأکید دیگری بر این واقعیت نهاد که خالق داعش، خود آمریکا است که البته با کمک‌های "بی دریغ" مالی قطر و عربستان و امکانات دیگر مزدورانش نظیر دولت‌های اُردن و ترکیه این تروریست‌های وحشی و حقیر را بسیج و به جان مردم رنج دیده گُرد و دیگر توده‌های تحت ستم منطقه انداخته است.

از طرف دیگر، مقاومت مسلحانه مردمی در کوبانی نشان داد که می‌توان و باید در مقابل دسیسه‌ها و تجاوزات امپریالیسم و مزدورانش پیاخت و مقاومت نمود و مهم‌تر از آن این که تنها با بسیج وسیع توده‌ها و سازماندهی مسلح آن‌هاست که می‌توان در مقابل هیولای امپریالیسم و نوچه‌های داعشی اش ایستاد و الهام بخش آزادیخواهان جهان شد. تجربه مقاومت مسلحانه مردم کوبانی که زنان در آن نقش بزرگی ایفا کرده و می‌کنند هم چنین بار دیگر بیانگر آن است که هیچ جنبش توده‌ای بدون حضور زنان معنا ندارد. آن چه در کوبانی جریان دارد جنبشی است نه صرفاً علیه داعش بلکه علیه سازندگان و حامیان این جنایتکاران که جز امپریالیسم آمریکا و مزدوران منطقه اش نمی‌باشد. این جنبش تنها زمانی قادر است دشمنان خود را کاملاً نابود سازد که توانسته باشد در جریان حرکت خود، رهبری کمونیستی لازمه پیروزی را شکل داده باشد. اما در هر حال زنان و مردان قهرمان کوبانی شعله مبارزه‌ای که همه توده‌های تحت ستم خاورمیانه باید بر آن دامن بزنند را بر افروخته و نقش بارزی در شناساندن هر چه بیشتر دشمنان مردم به توده‌های منطقه ایفاء کرده‌اند.

